

30 januari – 03 februari

Doorlopen, simpelweg en religieus

Moed houden, eenvoudig voortgaan,
als je kunt.

En als je niet kunt, niet meer kunt,
wachten;

of uitrusten bij een vriend,
als die er is.

En, als die er niet is,
tóch wachten;

– dan maar alleen -
wachten tot het weer gaat:
straks.

Eenvoudig voortgaan; de weg nemen
zoals die komt
met z'n vóór en z'n tegen;
je oog helder als een lamp
die je lijf verlicht.

Doen wat ter hand is.

Antwoorden geven als die er zijn.

En intussen voelen
de tik van je stok;
niet teveel omzien

– een enkele keer soms,
want de weg gaat dwars door je hart -
niet teveel omzien,
en niet teveel ook vooruit.

Eenvoudig voortgaan en weten:
deze weg is niet alles,
en is niet van deze wereld alleen.

De wolken zien die aandrijven
uit eeuwige verten

– wie trok er hun grens? -
en je hart voelen inkloppen

op de eeuwige heuvels
– wie heeft ze gegrond? -

en van de dingen
de stille kant zien...

waar ze grenzen aan
de Eeuwige..

Herman Andriessen

De wagenmaker maakt dertig spaken in de naaf
van het wiel, maar de leegte ertussen maakt de
wagen bruikbaar.

De pottenbakker bouwt klei op en maakt vaten,
maar de leegte die omsloten wordt maakt de
vaten bruikbaar.

De timmerman maakt ramen en deuren in het huis,
maar de leegte die zij omsluiten maakt het huis
bruikbaar.

**Het maken van iets geeft voordeel, maar de
leegte die ontstaat geeft waarde.**

Als iemand zegt: "Ik vind je lief", dan verandert
heel de wereld, zowel van kinderen als
volwassenen. Ieder mens heeft behoefte aan
genegenheid.

Het is een diep menselijk verlangen om
aanvaard te worden, mee te tellen.
Iemand ontmoeten voor wie je iets betekent: als
dát er niet is, wordt je leven zinloos.
De ogenblikken waarop een mens zich
aanvaard en erkend weet, zijn de mooiste van
zijn leven. Dan wordt alles anders.
Die erkenning zit niet in grote dingen of in mooie
woorden. Die waardering drukt zich uit in een
dankbare blik, een woord vol warmte, een kaart
op je verjaardag.

Je bent gelukkig met zo'n attentie: niet om het
geschenk, de kaart, maar omdat er iemand is
voor wie je meetelt.

Een koning gaf een rabbi
een kostbare edelsteen als geschenk.

Als blijk van zijn dank
schonk de rabbi op zijn beurt
een geschenk aan de koning.

Het bestond uit een kleine houder,
waarin een opgerold
stukje perkament was geplaatst,
met een Schrifttekst erop.

Het was een mezoesa
om aan de deurpost te bevestigen.

De koning verbaasde zich
over dat geschenk
en zei tot de rabbi:

'Ik heb jou
een kostbare edelsteen geschonken
en nu geef jij mij
iets dat niets waard is.'

Toen antwoordde de rabbi:
'Mijn geschenk en dat van jou
zijn niet met elkaar te vergelijken.

Jij hebt mij iets gegeven
waar ik over moet waken,
maar ik geef je een geschenk
dat over jou zal waken.'

Wij dromen van een school

waar leerlingen en leerkrachten
graag werken,
waar er solidariteit is
met elkaar en met de grote wereld,
waar er eerbied is voor mensen en dingen.

Wij dromen van een school

waar eerlijk gezocht wordt naar waarheid,
waar gevoel woont voor al wat schoon,
edel en goed is,
waar dankbaarheid leeft
voor het wonder waarin en waarvan we leven.

Wij dromen van een school

waar niemand volmaakt moet zijn,
waar we vergiffenis geven
en vergiffenis krijgen,
waar we altijd geloven in de toekomst.

Wij dromen van een school

waar we elkaar niet overdonderen,
maar beluisteren, niet minachten,
maar respecteren
en waar we tijd maken voor elkaar.

Daarom willen we

elkaar
telkens weer brengen
op de weg van de verdraagzaamheid
en eerbied voor het anders-zijn,
de weg van delen
en zich ten dienste stellen,
de weg van het zoeken naar
rechtvaardige vormen van samenleven.

'Sta op en vlucht met het kind en zijn moeder naar Egypte'. (Mt 2, 13)

**Maria ging vol vertrouwen in op de vraag van
de engel om een kind te krijgen. Maar eens
geboren komt er een nieuwe uitdaging.**

**Zoals zoveel mensen vandaag nog werden
Jozef en Maria vluchtelingen. Zoals we ook
vandaag zien, namen ze dat op als een kans.
Vluchten is – verplicht – grenzen verleggen.
Letterlijk naar een ander land gaan en daar de
kansen zoeken om een nieuw leven te
beginnen.**

**Dat vergt vertrouwen. In plaats van in zak en
as te zitten en bij de pakken te blijven zitten
proberen er iets van te maken is niet
gemakkelijk.**

**Voor Maria was het een logisch gevolg van
haar keuze: ze had er vertrouwen in dat het
zou goed komen.**

Zien

hoe er vandaag al
een hele nieuwe samenleving
groeit in kleine dingen...

Voelen

waardoor mensen gedreven worden
om in hun eigen omgeving
aan het werk te gaan...

De sfeer opsnuiven

op die plaatsen waar echt
gemeenschap gevormd wordt...
Verhalen willen horen
van mensen die uit diepe dalen
zijn omhooggeklimmen,
dwars tegen alle onrecht en verdrukking in...

De smaak vinden

om in dit soort leven
mee in te stappen...

Fijngevoeligheid groeit door oefening.

"Moge je liefde steeds rijker worden
aan inzicht en fijngevoeligheid in alles,
om te kunnen onderscheiden
waar het op aankomt!"
Fil. 1,9-10

Geef ons kennis en inzicht,
de kracht ook om te ondernemen
en niet aan de kant te blijven staan.

Maak ons los van vooroordelen,
roddel en uiterlijke schijn
en laat ons de zwaksten geven
waar ze recht op hebben.

Onrecht moeten we bestrijden.

Wie kwaad spreekt de mond snoeren.

Gerechtigheid is onze leidraad.

Dan zullen stap voor stap
hier en daar
onrecht en ongelijkheid verdwijnen.

Dan bouwen we aan een wereld
waar ieder zich thuis in voelt.